

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aquinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum consensus qui facit matrimonium, sit consensus in carnalem
copulam? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

Ad tertium dicendum, quòd non iurant nisi illa conditione subintellec̃ta, si illis placuerit, & ipsi obligantur ad eos bona fide inducendum.

potest Pa
pa cogere
ut quis
episcopa-
tum susci-
piat.

Ad quartum dicendum, quòd dicunt quidam, quòd Papa non potest præcipere alicui quòd accipiat Episcopatum: quia consensus debet liber esse. Sed hoc posito, periret ecclesiasticus ordo: nisi enim aliquis posset cogi ad suscipiendum regimen Ecclesie, Ecclesia conseruari non posset: cum quandoque illi qui sunt idonei ad hoc, nolint suscipere nisi coacti. Et ideo dicendum, quòd non est simile hinc inde, quia non est aliqua corporalis seruitus in matrimonio spirituali sicut in corporali: est enim spirituale matrimonium sicut quoddam officium dispensandæ rei publicæ: prima Corinthiorum quarto, Sic nos exultimet homo ut ministros, &c.

QVÆST. XLVIII.

De obiecto consensus, in duos articulos diuisa.

197

Thom. 4.
d. 28. a. 4
refertur
17. q. 1. c.
Volenti-
bus, & d.
27. cap. 5.
Volenti-
bus. Id
etiam ha-
bet Aug.
in lib. de
bono vi-
duitatis,
c. 9. to 4.
& in lib.
de fide ad
Petrum,
6. 42. to. 3

DEinde considerandum est de obiecto consensus.

¶ Circa quod quærentur duo.

¶ Primo, vtrum consensus, qui facit matrimonium, sit consensus in carnalem copulam?

¶ Secundo, vtrum consensus in aliquam propter causam inhonestam, faciat matrimonium?

ARTIC. I.

Vtrum consensus qui facit matrimonium, sit consensus in carnalem copulam?

AD primum sic proceditur. Videtur, quòd consensus, qui facit matrimonium, sit consensus in carnalem copulam. Dicit enim Hieronymus s̃, quòd volentibus virginitatem, nõ solum nubere, sed etiam velle nubere, damnabile est. Sed non esset damnabile nisi esset virginitati contrarium, cui nuptiæ non contrariantur, nisi ratione carnalis copulæ. Ergo consensus voluntatis qui est in nuptijs, est in carnalem copulam.

¶ 2 Præterea, Omnia quæ sunt in matrimonio i-

ter virum & uxorem, possunt esse licita inter fratrem & fororem, excepta carnali copula. Sed non potest licite inter eos fieri consensus matrimonialis. Ergo consensus matrimonialis est consensus in carnalem copulam.

¶ 3 Præterea, Si mulier dicat vero, Consentio in te, dum tamen non cognosceas me, non est consensus matrimonialis: quia aliquid est ibi contra substantiam prædicti consensus. Sed non esset, nisi dictus consensus esset in carnalem copulam. Ergo, &c.

¶ 4 Præterea, In qualibet re initium consummationi respondet. Sed matrimonium consummatur per carnalem copulam. Ergo cum initietur per consensum, videtur quod consensus sit in carnalem copulam.

Gratian.
27. q. 2. c.
34.

SED contra, Nullus consentiens in carnalem copulam, est virgo mente & carne. Sed beatus Ioan. Euang. post consensum nuptialem fuit virgo mente & carne. Ergo non consentit in carnalem copulam.

¶ Præterea, Effectus respondet causæ. Sed consensus est causa matrimonij. Cum ergo de essentiali matrimonij non sit carnalis copula, videtur quod hic consensus, qui matrimonium causat, sit in carnalem copulam.

q. 45. a. 1

RESPONDEO dicendum, quod consensus, qui matrimonium facit, est consensus in matrimonium: quia effectus proprius voluntatis est ipsum volitum. Unde licet carnalis copula se habet ad matrimonium, ita consensus qui matrimonium causat, est in carnalem copulam. Matrimonium autem (ut supra dictum est) non est essentialiter ipsa coniunctio carnalis, sed quædam associatio viri & uxoris in ordine ad carnalem copulam, & alia quæ ex consequenti ad virum & uxorem pertinent, secundum quod eis datur potestas in invicem respectu carnalis copulæ: & hæc associatio, coniugalis copula dicitur. Unde patet, quod tunc dixerunt illi, qui dixerunt quod consentire in matrimonium, est consentire in carnalem copulam.

q. 44. a. 1
cor. c. 9.
45. ar. 1.
ad 2.

Explicit, non enim debet intelligi simpliciter, non explicite: non enim debet intelligi

cc 3 nisi

nisi sicut implicite continetur effectus in sua causa: quia potestas carnalis copulæ, in qua consentitur, est causa carnalis copulæ: sicut potestas vendi re sue, est causa usus.

Ad primum ergo dicendum, quod consensus in matrimonium, idè est damnabilis post votum virginis, quia per talem consentum datur potestas ad id quod non licet: sicut peccaret qui daret potestatem accipiendi illud alteri, quod ipse in deposito habet, non solum in hoc quod ei actualiter traderet. De consensu * autem beatæ Virginis infra dicitur.

vide De-
cret caus
sa 27. q.
2. c. 42.

Ad secundum dicendum, quod inter fratrem & sororem non potest esse potestas in inuicem ad carnalem copulam, sicut nec licite carnalis copulæ: & idè ratio non sequitur.

Ad tertium dicendum, quod illa conditio explicita non solum actui, sed etiam potestati contraria est copulæ carnalis: & idè est contraria matrimonio.

Ad quartum dicendum, quod initium matrimonium responderet consummato, sicut habitus vel potestas actui qui est operatio.

Rationes autem in contrarium ostendunt, quod non fit consensus in carnalem copulam explicitè: & hoc est verum.

ARTIC. II.

Vtrum matrimonium possit esse ex consensu alicuius in aliquam, propter causam inhonestam?

198
Tho. 4. d.
30. q. 1.
art. 3. q.
unica.

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod matrimonium non possit esse ex consensu alicuius in aliquam, propter causam inhonestam. Vnius enim causæ vnica est ratio. Sed matrimonium est vnus sacramentum. Ergo non potest fieri ex alterius intentione, quam illius ad quem à Deo institutum est, scilicet ad procreationem prolis.

¶ 2 Præterea, coniunctio matrimonij est à Deo, vt patet Matt. 19. Quod Deus coniunxit, homo non separet. Sed coniunctio quæ fit propter turpes causas, non est à Deo. Ergo non est matrimonium.

¶ 3 Præ-